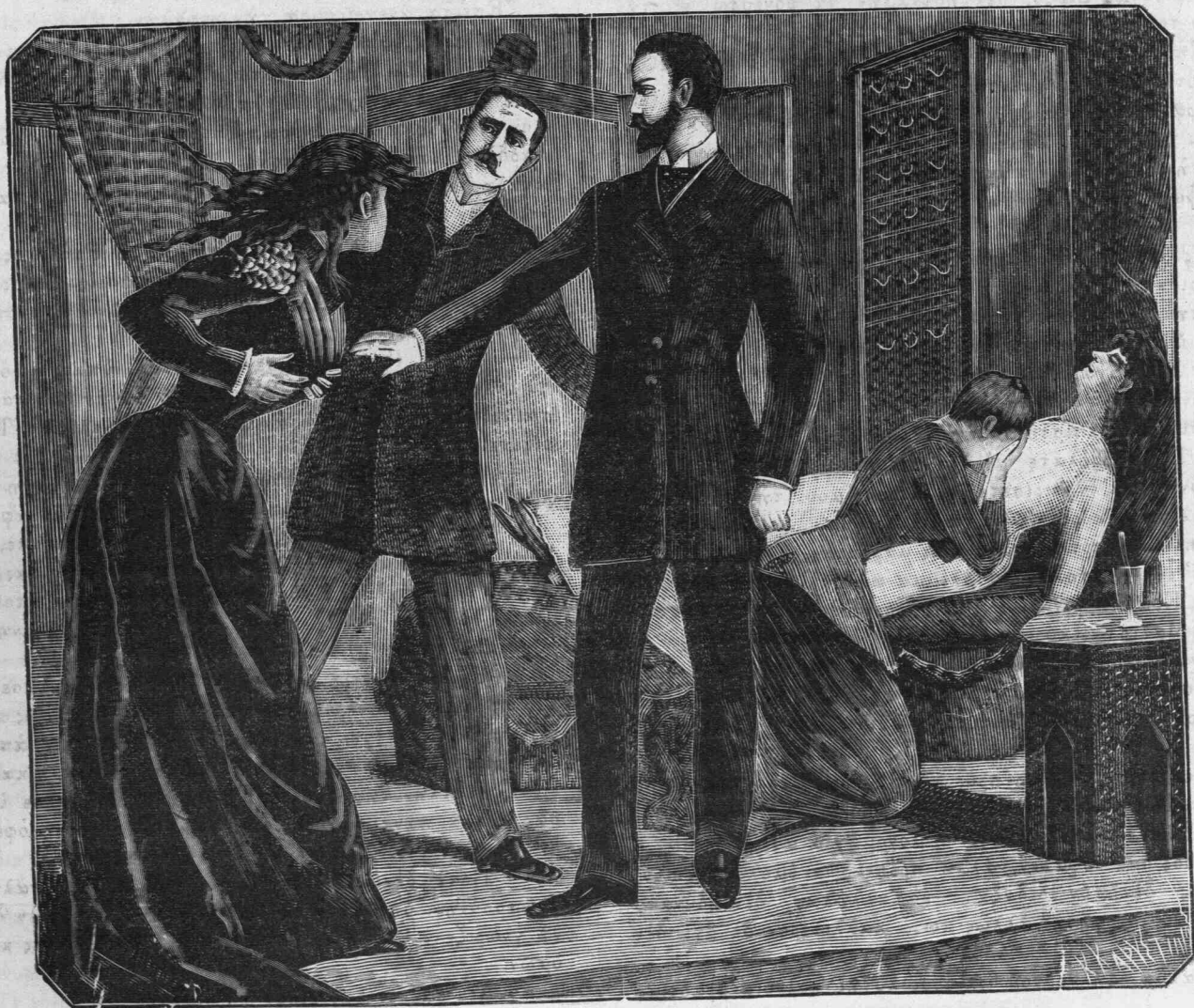

A. MATTHEY

Η ΒΡΑΣΙΛΙΑΝΗ

Δὲν ἤξεύρει τί λέγει. Εἶνε παράφρων. (σελ. 458).

«Ὁ κύριος δὲ Μοζιρόν δὲν ἔφερεν ὄπλα· ἔλαβα τὰ πιστόλια τοῦ Λουκιανού.

» Ἀφοῦ τὰ βήματα ἐμετρήθησαν καὶ ὁ Λουκιανὸς καὶ ὁ κύριος Δὲ Μοζιρόν ἐτοποθετήθησαν, ἐδόθη τὸ σημεῖον.

» Ὁ Λουκιανὸς ἐχαμήλωσε πάραυτα τὸ ὄπλον αὐτοῦ, καὶ χωρὶς οὐδὲ βῆμα νὰ προβῇ, ἐπυροβόλησεν. Ἦθελε προφανῶς νὰ θέσῃ ἐκτὸς μάχης διὰ μιᾶς τὸν φοβερόν αὐτοῦ ἀντίπαλον.

» Ὁ κύριος Δὲ Μοζιρόν ἀνεσείρησε, καὶ ἔθεσε τὴν χεῖρα εἰς τὸν λαιμόν.

» Ἡ σφαῖρα ἐτοποθετήθη εἰς τὸ περιλαίμιον τοῦ ἐπενδύτου αὐτοῦ.

» — Καλῶς σκοπευθεῖσα! εἶπεν ὑψηλῇ τῇ φωνῇ· εἶνε

εὐτύχημα ὅτι δὲν ἐκινήθην· ἂν ἐπροχώρουν καὶ ἐν μόνον βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός, θὰ ἤμην ἤδη νεκρός.

» — Πυροβολήσατε λοιπὸν χωρὶς νὰ ὀμιλήτε, κύριε! ἀνεφώνησε τῷ κυρίῳ Δὲ Μοζιρόν εἰς τῶν μαρτύρων τοῦ Λουκιανού.

» Ἡ ἀγωνία τῷ ὄντι ἦτο ἀνυπόφορος. Ὁ Λουκιανὸς ἵστατο ἐν κατατομῇ ἀποκρύπτων καὶ καλύπτων τὸ πρὸς-ωπὸν διὰ τοῦ πιστολίου.

» Περίμεnen οὕτω τὸν θάνατον, χωρὶς νὰ δειλιῇ.

» Ὁ κύριος Δὲ Μοζιρόν ἐστράφη πρὸς τὸν μάρτυρα, καὶ ὑποκλίνων :

» — Πυροβολοῦσι κατὰ βούλησιν, κύριε, ἀπεκρίθη αὐτῷ. Θὰ πυροβολήσω λοιπὸν, — ὅταν θελήσω.